

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214871
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/269/2012-96 zo dňa 27. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Martin. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci (navrhovateľa ako oprávneného) vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 12605/2011. 18Er/2524/2011. Z obsahu súdneho exekučného spisu (sp.zn. 18Er/2524/2011) zistil, že dňa 03.08.2011 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd o nej rozhodol uznesením zo dňa 11.08.2011 tak, že ju zamietol z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je v súlade so zákonom a priznáva navrhovateľovi ako oprávnenému nedovolené plnenie, ktoré je súčasne aj v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdenia navrhovateľa, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia malo dôjsť po viac ako 138 dňoch tak neboli pravdivé. Nemal tak preukázané, že by v exekučnom konaní došlo k opomenutiu vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, teda k nesprávnemu úradnému postupu. Tým nebol naplnený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi ako účastníkovi v konaní úspešnému náhradu trov konania nepriznal, keďže z obsahu spisu ich existencia nevyplývala a odporca si tieto nevyčísľil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď vo veci pojednával a rozhodol podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. bez jeho prítomnosti, ako aj prítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol pre to dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Ďalej poukázal na to, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o

skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že vo veci koná a rozhoduje vylúčený sudca. Okolnosť, že krajský nezhliadol v ním označených skutočnostiach dôvod pre jeho vylúčenie, nič nemení na tom, že v jeho očiach, ako aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti upozornil na právny názor vyslovený v skutkovo a právne obdobných veciach Krajskými súdmi v Trnave, Nitre a Prešove. Uviedol, že takáto rozhodovacia prax je zrejماً aj z judikatúry Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Navrhovateľ ďalej namietal, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň sa aj oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim. Namietal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť prvostupňovým súdom bez nariadenia pojednávania a vykonať dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Navyiac, tým, že sa odporca k podanej žalobe písomne nevyjadril, napriek výzve súdu, boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p., prvostupňový súd však takéto rozhodnutie nevydal.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásada kontradiktórnosti predovšetkým pojmovo predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie procesných práv účastníkov súdneho konania je pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne predvolaný a svojim postupom - bezdôvodnou neúčastňou na súdnom pojednávaní - sa o ich bezprostredne naplnenie sám obral. V prípade účasti na pojednávaní by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhnovať jeho doplnenie, respektíve sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený aj o predbežnom právnom posúdení veci (§ 118 ods. 2 O.s.p.). V tejto súvislosti sú potom ďalšie jeho tvrdenia i námietky dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti bezpredmetné. Najmä, čo sa týka jeho tvrdenia o rozhodnutí prvostupňového súdu bez nariadenia pojednávania. Naopak, vo veci bol riadne nariadený termín pojednávania, na ktorý bol navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu predvolaný, tomu bolo predvolanie doručené 29.10.2013. Následne mu bolo doručované aj vyjadrenie odporcu k žalobe, ktoré prevzal v rovnaký deň ako predvolanie. Nebola tak na mieste ani jeho námietka o splnení podmienok vydania rozsudku pre zmeškanie, z dôvodu, že sa odporca riadne k žalobe nevyjadril.

Navrhovateľ ďalej namietal, že vo veci rozhodol zaujatý sudca. Odvolací súd uvádza, že požiadavka nestrannosti súdu vyplýva tak z článku 46 ods. 1 v spojení s článkom 141 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V súdnej veci bol uznesením odmietnutý žalobný návrh navrhovateľa zo dňa 21.09.2012. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie na základe ktorého krajský súd ako súd odvolací uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Pri rozhodovaní o tomto odvolaní sa vyjadroval aj k odvolacej námietke navrhovateľa, že vec prejednával a rozhodol vylúčený sudca. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že samotná skutočnosť, že škodcom, ktorý mal navrhovateľovi spôsobiť škodu, ktorá je predmetom ním uplatňovaného nároku je súd na ktorom vykonáva zákonný sudca funkciu sudcu, nezakladá pochybnosť o jeho nezaujatosti a nie je dôvodom na jeho vylúčenie z rozhodovania v súdnej veci. Následne v predmetnom odvolaní navrhovateľ uvádza opätovne rovnaké okolnosti na základe ktorých dospel k záveru, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Krajský súd však nevidí dôvod pre jeho vylúčenie z rozhodovania a prejednávanie veci, nakoľko odvolateľ neuviedol žiadne iné/ďalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať jeho vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia krajského súdu v rámci predchádzajúceho rozhodovania.

Navrhovateľ sa v dôvodoch odvolania nedotkol hmotno-právnych dôvodov, a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za ním uplatnenú škodu. Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania vznesených námietok. Krajský

súd preto nemal právny dôvod ani možnosť zaoberať sa posúdením správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tejto podmienky, a to existencie nesprávneho úradného postupu. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, respektíve akúkoľvek argumentáciu.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.